

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

za účasti osob
zúčastněných
na řízení: 1) T. M.

2) P. M.
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Magdou Macharáčkovou
sídlem Václavské nám. 1, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2024, č. j. MSK 38139/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 22. 4. 2024 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí vydanému Městským úřadem Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „MUFO“ nebo „stavební úřad“) ze dne 14. 12. 2022, sp. zn. MUFO_S 5266/2021, kterým byla v opakovaném stavebním řízení povolena stavba nazvaná „Rodinný dům včetně souboru staveb k. ú. X, p. č. X“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a st. XD v k. ú. X.
2. Žalobkyně uvedla, že se žalovaný ztotožnil se zápisem změny napojení dešťové kanalizace od pergoly, byť se tato změna dotýká společného souhlasu ze dne 29. 7. 2016, neboť po uskutečnění této změny likvidace dešťových vod ze stavby pergoly stavba nezůstala v souladu se společným souhlasem, což je v rozporu s § 118 zákona č. 183/2006 Sb., starého stavebního zákona (dále jen „starý stavební zákon“). Společný souhlas ze dne 29. 7. 2016 byl zrušen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 12. 2020, č. j. 22 A 27/2020-67.
3. Podle žalobkyně neobstojí názor žalovaného, že změna napojení dešťové kanalizace je nepodstatnou odchylkou od projektové dokumentace a že tato není na překážku postupu podle § 129 odst. 5 starého stavebního zákona. Žalobkyně má napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť opakované stavební řízení se nezabývá odchylkami od projektové dokumentace. V replice k vyjádření žalovaného k žalobě dále namítla, že neměla možnost se vyjádřit ke změně napojení dešťové kanalizace od pergoly.
4. Žalobkyně se dále vyjádřila k otázce zamítnutí její odvolání jako nepřípustného proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 10. 2016 zn. MUFO 33742/2016.
5. Závěrem žalobkyně namítla, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč žalovaný neuvedl osobu M. Š. jako účastníka řízení s ohledem na jeho zjištění stran věcného břemene váznoucího na pozemcích žalobkyně, což je nezákonné, důsledkem čehož uvedený účastník odvolacího řízení byl zkrácen na svých právech. V té souvislosti v replice k vyjádření žalovaného k žalobě doplnila, že žalovaný nepostavil na jisto, zda rozhodnutí ze dne 14. 2. 2024 nabylo právní moci.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na obsah napadených rozhodnutí. Zdůraznil, že stav stavby a její soulad se společným souhlasem byl ověřen při kontrolní prohlídce dne 10. 9. 2020, při které byla zjištěna drobná odchylka stran odvádění dešťových vod od pergoly, tato byla projednána a schválena v opakovaném stavebním řízení. Tato odchylka nebyla na překážku opakovanému stavebnímu řízení, když zejména způsob odvádění srážkových vod ze staveb se nezměnil, neboť i nadále jsou odváděny do vsaku, neboť *všechny dešťové vody jsou odváděny do vsaku*.
7. Pokud se jedná o námitku žalobkyně uplatněnou v replice k vyjádření žalovaného k žalobě, že žalobkyně neměla možnost se seznámit se změnou napojení dešťové vody od pergoly, uvedl žalovaný, že tato námitka není důvodná, neboť v opakovaném stavebním řízení nemá správní orgán povinnost v oznámení o zahájení opakovaného stavebního řízení stavbu a

všechny její součásti podrobně popisovat. Žalobkyně měla možnost v průběhu opakovaného stavebního řízení do spisu nahlédnout. Nadto, neuvedla, jak schválený způsob likvidace dešťových vod od pergoly zasáhl do jejího vlastnického práva k sousedním nemovitostem.

8. Osoby zúčastněné na řízení navrhly žalobu zamítnout; připomněly, že žalobkyně podala již více než 100 různých žalob, aniž by k tomu měla objektivní důvod. Správní orgány se podrobně zabývaly námitkami žalobkyně a neomezily ji v možnosti chránit její práva.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
10. Na prvním místě musí krajský soud zdůraznit, že rozsah přezkumu rozhodnutí ve správním soudnictví je v první řadě odvislý od žalobních bodů vznesených žalobcem. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, že: *„Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
11. Krajský soud tedy podrobil napadené rozhodnutí přezkumu výlučně v rozsahu žalobkyní uplatněných námitek; tyto námitky shledal nedůvodné.
12. Úvodem je nutné zdůraznit, že způsob, jakým je žaloba sepsána, ve svém důsledku poměrně ztěžuje orientaci v ní a tudíž orientaci v žalobních námitkách. Krajský soud i přesto dovodil z žaloby existenci žalobních bodů, které vypořádal níže.
13. Předně krajský soud uvádí, že nepřehlédl, že žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného k žalobě vznesla námitku, že nebyla seznámena se změnou napojení dešťové kanalizace od pergoly v opakovaném stavebním řízení. Tato námitka však byla uplatněna zjevně po uplynutí lhůty k podání žaloby, tedy po lhůtě k možnosti uplatnění žalobních bodů ve smyslu § 72 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s. Soud tedy k této námitce nepřihlížel. Nadto je třeba obecně konstatovat, že žalobkyně nikterak nespecifikovala, jakým způsobem byla žalobkyně uvedeným postupem správních orgánů dotčena na svých veřejných subjektivních právech.
14. Pokud se týče dalších námitek žalobkyně, je třeba uvést již na počátku, že ani ve vztahu k nim žalobkyně nespecifikovala konkrétně, vyjma obecného tvrzení, jakým způsobem byla žalobkyně namítaným postupem správních orgánů dotčena na svých veřejných subjektivních právech.
15. Z obsahu správních spisů, jakož i z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že nebylo sporu o tom, že v rámci kontrolní prohlídky provedené stavebním úřadem, která proběhla ještě před zrušením původního společného souhlasu, byla zjištěna odchylka od vydaného souhlasu, a

to právě ve změně napojení dešťové vody od pergoly. Nicméně správní orgány dospěl k tomu, že tato změna je nepodstatnou odchylkou od schválené dokumentace, a to zejména proto, že touto změnou nedošlo ke změně způsobu odvádění srážkových vod ze staveb, neboť i nadále jsou tyto *všechny* odváděny do vsaku.

16. Krajský soud s tímto posouzením souhlasí a má také za to, že uvedená změna nebyla na překážku postupu podle § 129 odst. 5 starého stavebního zákona. Podstatné je přitom právě to, že uvedenou odchylkou nedošlo ke změně odvádění dešťových vod ze staveb na pozemku, pouze ke změně napojení odvodu dešťových vod od pergoly do vsaku. Krajskému soudu přitom není zřejmé, nehledě na to, že to žalobkyně ani netvrdí, jak uvedená změna (odchylka) mohla zasáhnout do vlastnických práv žalobkyně k sousedním pozemkům.
17. V uvedeném řízení byla žalobkyně účastníkem a mohla plně využít všech práv s tím souvisejících, včetně nahlédnutí do spisu a vyjádření se ke skutečnostem zjištěným v rámci řízení. Pokud správní orgány rozhodly ve vztahu k žalobkyni optikou jejího postupu v uvedeném řízení, nijak nepochybily.
18. Pokud se žalobkyně v rámci žaloby vyjádřila též k otázce zamítnutí její odvolání jako nepřipustného proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 10. 2016 zn. MUFO 33742/2016, krajský soud pouze konstatuje, že uvedeným žalobkyně míří zcela mimo předmět přezkoumávaného rozhodnutí a krajský soud se tak těmito tvrzeními žalobkyně již dále nijak nezabýval.
19. Konečně, namítá-li žalobkyně, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč žalovaný neuvedl osobu M. Š. jako účastníka řízení s ohledem na jeho zjištění stran věcného břemene váznoucího na pozemcích žalobkyně, což je nezákonné, důsledkem čehož uvedený účastník odvolacího řízení byl zkrácen na svých právech a že v té souvislosti žalovaný nepostavil na jisto, zda rozhodnutí ze dne 14. 2. 2024 nabylo právní moci, musí krajský soud zdůraznit především to, že touto námitkou tvrdí zásah do práv třetí osoby a žalobkyně není v postavení ochránce veřejného zájmu nad zákonným průběhem správního řízení. Nadto, není pravdou, že by z napadeného rozhodnutí nebylo zřejmé, proč žalovaný neuvedl osobu M. Š. jako účastníka řízení – k tomuto se totiž žalovaný zcela výslovně vyjádřil na str. 9 napadeného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

20. Ze všech uvedených důvodů je tedy zřejmé, že krajský soud neshledal vznesené žalobní námitky důvodnými a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. července 2025

JUDr. Monika Javorová

Shodu s prvopisem potvrzuje

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje